

Никола постѣпилъ въ пансиона на вуйка си Петко Радомировъ. Тамъ заварилъ много момчета и страшно се срамувалъ. Станало му мжно за дома и почналъ да плаче. Вуйка му и другитѣ момчета го утешавали и му казали, че тука е по-добре и

Копривщенецъ, чорбаджия въ Пловдивъ.

че той ще свикне съ всички. Никола билъ заведенъ въ една стая и му показали креватъ да си нареди дрехитѣ. Той се чуди и мае, какъ ще лежи на креватъ, когато въ дома той си спалъ